

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๗๔๓๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๗๗ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง หารือเกี่ยวกับการวินิจฉัยการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ มท ๐๘๑๙.๔/๒๖๒๙๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๖๖๐ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้มีหนังสือถึงกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอหารือเกี่ยวกับ การเป็นผู้มีส่วนได้เสียของสมาชิกสภาเทศบาล กรณี นายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น รองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านโคก เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านโคก เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับเทศบาลตำบลบ้านโคก เนื่องจากนายสมาน ลุนขอนแก่น บิดาของนายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น ในฐานะประธานสหกรณ์โคนมขอนแก่น จำกัด ได้ทำบ้านทึ่กคลองราคาด้วยความร่วมมือกับเทศบาลตำบลบ้านโคก ในขณะที่นายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านโคก ซึ่งจังหวัดขอนแก่นมีความเห็นว่า พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ สหกรณ์ หมายถึงคณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน การดำรงตำแหน่งประธานสหกรณ์โคนมขอนแก่น จำกัด ของนายสมาน ลุนขอนแก่น โดยได้รับ การเลือกตั้งจากสมาชิกตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการกระทำการร่วมกันในการดำเนินการ เพื่อวัตถุประสงค์ของสหกรณ์ วิถีได้กระทำการเพื่อประโยชน์ของตนเอง จึงถือว่านายวิบูลย์ ลุนขอนแก่น วิถีได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยทางอ้อมกับเทศบาลตำบลบ้านโคก นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๐๔/๒๕๔๕ คณะกรรมการ กฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้ให้ความเห็นในการพิจารณาเรื่อง การเป็นผู้มีส่วนได้เสียของสมาชิกสภาเทศบาล ในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา (กรณีเทศบาลตำบลลังสะพุง) ว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๑๙ ทวิ แห่ง พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติว่า สมาชิกสภาเทศบาล ต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำ ให้แก่เทศบาลหรือที่เทศบาลกระทำ นั้น มีความมุ่งหมายที่จะให้สมาชิกปฏิบัติหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่งด้วย ความซื่อสัตย์สุจริตและรักษาประโยชน์เป็นสำคัญ โดยสมาชิกต้องไม่มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับเทศบาลไม่ว่า ทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งการพิจารณาว่าสมาชิกผู้ใดมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือไม่ นอกจากจะพิจารณาว่า ในการปฏิบัติตามสัญญานั้น สมาชิกผู้นั้นได้ประโยชน์โดยตรงหรือไม่แล้ว ยังต้องพิจารณาว่าสมาชิกผู้นั้นมี

ความสัมพันธ์กับคู่สัญญาในลักษณะที่ส่งผลดีหรือผลเสียต่อตนในทางอ้อม อันจะได้ชื่อว่ามีส่วนได้เสียในทางอ้อม หรือไม่ ซึ่งความสัมพันธ์ที่มีอยู่อาจเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบริหาร โดยเป็นผู้จัดการ กรรมการผู้จัดการ ตัวแทนผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานในกิจการของบุคคลธรรมดายังรวมถึงนิติบุคคลที่มีการกระทำกับเทคโนโลยี หรือความสัมพันธ์ในเชิงทุน โดยเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน ผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นบริษัทจำกัดซึ่งสามารถครอบงำการจัดการบริษัทได้ หรือความสัมพันธ์ในระหว่างบุคคล ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้มีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูต่อ กัน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาหรือความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับบุตร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) ได้ให้ความเห็นในการพิจารณาเรื่องการมีส่วนได้เสียของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นคู่สัญญา (กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต) ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๙๙๑/๒๕๕๑ สรุปได้ว่า การที่ม่าdra ๔๔/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดห้ามให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้เก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นหรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ ก็โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในขณะดำรงตำแหน่งด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและรักษาประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นสำคัญ โดยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องไม่มีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม จะนั้น หากมีข้อเท็จจริงหรือ มีพฤติกรรมใดๆ ก็ตามที่พิจารณาได้ว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความสัมพันธ์ในเชิงผลประโยชน์ จากสัญญาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ว่าจะโดยผลของการปฏิบัติ ตามสัญญานั้น หรือความสัมพันธ์กับคู่สัญญาในลักษณะที่จะส่งผลดีหรือผลเสียต่อตนในทางใดแล้ว ก็ยอมถือว่า เป็นการต้องห้ามตามบทบัญญัติดังกล่าว

นอกจากนี้ศาลปกครองสูงสุดยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาของ นายกเทศมนตรี ตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขคดีที่ อ.๕๒๗/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๒๗/๒๕๕๐ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่บัญญัติว่า สมาชิกสภาเทศบาลต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้เก่าเทศบาลหรือ ก็เทศบาลจะกระทำนั้น กฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่ดูเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างประโยชน์ส่วนตนโดยเบี่ยดเบี้ยนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ ซึ่งการพิจารณาว่า เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ จำต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติกรรมเป็นกรณีๆ ไป หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริง หรือพฤติกรรมใดที่แสดงให้เห็นว่าได้มีการใช้โอกาสในฐานะที่ดูเป็นผู้ดูดำรงตำแหน่งสร้างประโยชน์ส่วนตน โดยเบี่ยดเบี้ยนหรือคุกคามประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ของรัฐ ก็ไม่เข้าลักษณะเป็นผู้กระทำการอันเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามนัยมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

๒. ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สหกรณ์” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา ๑๙(๑) ประกอบมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) กำหนดให้สหกรณ์มีอำนาจจากเงินธุรกิจ ผลิต การค้า การบริการ และอุดสาಹกรรมเพื่อประโยชน์ของสมาชิก โดยกำไรสุทธิประจำปีที่เหลือจากการจัดสรรเป็นทุนสำรองและค่าบำรุงสันนิบาต สหกรณ์แห่งประเทศไทย ที่ประชุมใหญ่ของสหกรณ์อาจจัดสรรเป็นเงินปันผลตามหุ้นที่ชำระแล้ว เงินเหลือคืนให้แก่สมาชิกตามส่วนธุรกิจที่สมาชิกได้ทำไว้กับสหกรณ์ในระหว่างปี และเงินโบนัสกรรมการและเจ้าหน้าที่ได้

๓. ตามมาตรา ๑๙ (๒) และมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า เมื่อมีกรณีสงสัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาพาลผู้ได้สั่นสุดลงเนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา หรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาล หรือที่เทศบาลจะกระทำ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว ซึ่งการพิจารณาว่าสมาชิกสภาพาลผู้ได้กระทำการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญาหรือ กิจการที่กระทำให้แก่เทศบาลหรือที่เทศบาลกระทำหรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติกรรม เป็นกรณีๆ ไป ดังนั้น กรณีของนายวินูลย์ ลุนขอนแก่น อตีดสมาชิกสภาพาลตำบลบ้านโคง ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นขอบเขตที่จะพิจารณาพยานหลักฐานทั้งพยานเอกสาร พยานบุคคล และพยานแวดล้อมต่างๆ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติกรรมในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นสามารถนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือคำพิพากษาของศาลปกครองที่เกี่ยวข้อง เช่นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๖๐๔/๒๕๔๔ และ ๒๙๑/๒๕๕๑ หรือคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๕๙๗/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๙๗/๒๕๕๐ ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังกล่าว มาใช้ประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจินทร์ จัkkaphak)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร. ๐-๒๒๔๑-๕๐๓๔-๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๕๐๓๖

“ธรรมธรรมนำไทยใสสะอาด